

APOSTOLI JOHANNEKSEN 3. KIRJE

Sisällysluettelo

Johdanto	2
APOSTOLI JOHANNEKSEN 3. KIRJE; luku 1	4
Menestyksestä jotakin	13

Johdanto

"Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan. Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sielusikin menestyy. Minua ilahutti suuresti, kun veljet tulivat ja antoivat todistuksen sinun totuudestasi, niinkuin sinä totuudessa vaellatkin. Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa." 1:1-4

Kirjeen kirjoittaja on arvovaltainen vanhin, apostoli Johannes ja se on kirjoitettu seurakunnan keskeisessä luottamustehtävässä olevalle Gaiukselle, jota apostoli rakastaa. On mahdollista, että Gaius on läheinen uskon veli siksi, että apostoli oli johdattanut hänet uskoon tai mahdollisesti hänen alttius ja luottamus Herran työssä ja siksi hän mainitsee häntä kolme kertaa rakastavansa. Siihen aikaan oli hyvin tavallinen miehen nimi Gaius ja joita mainitaan Uudessa Testamentissa kolme samannimistä miestä, nimittäin Gaius Makedoniasta, (Apt.19;29), Gaius Korintosta (Room.16:23; 1.Kor.1:14) ja Gaius Derbestä ja tämä viimeksi mainittu on kaikkein todennäköisin vaihtoehto.

"Kun meteli oli asettunut, kutsui Paavali opetuslapset luoksensa; ja rohkaistuaan heitä hän jätti heidät hyvästi ja lähti matkustamaan Makedoniaan.

Ja kuljettuaan niiden paikkakuntien läpi ja puhuttuaan siellä monta kehoituksen sanaa hän tuli Kreikkaan. Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Ja kun juutalaiset olivat tehneet häntä vastaan salahankkeen hänen aikoessaan lähteä meritse Syyriaan, päätti hän tehdä paluumatkansa Makedonian kautta.

Ja häntä seurasivat berealainen Soopater, Pyrruksen poika, ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikus ja Trofimus.

Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaassa; mutta me purjehdimme happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippistä ja tulimme viidentenä päivänä heidän luoksensa Trooaaseen ja viivymme siellä seitsemän päivää." Apt.20:1-6

Kirjeen kirjoittaja on siis ehdottomasti apostoli Johannes, joka on kirjoittanut Raamattuun evankeliumin, kolme kirjettä ja viimeisenä Ilmestyskirjan. Hän oli pakotettu kirjoittamaan tämän kirjeen toisen kirjeen ohella Rooman ankarien vainojen johdosta. Hän ei voi ottaa näissä kirjeissä mitään kantaa Rooman vainoihin ja tapahtumiin, koska saisi muuten joitakin suureen vaaraan Rooman taholta. Siksi Jumala innoitti hänet kirjoittamaan vain kahta tärkeintä asiaa, nimittäin totuus ja rakkaus.

Kirje on aika lyhyt ja siinä on kiitos, että Gaius tukee kiertäviä evankeliumin julistajia, maininta seurakunnassa väärin toimineesta Diotrefeksestä ja hyvän todistuksen saaneesta Demetrioksesta. Kirje on kirjoitettu hyvin todennäköisesti Efesossa noin vuosina 70-90 Jerusalemin valloituksen ja temppelin tuhon aikoihin.

Kristus mainitaan tässä kirjeessä seitsemän kertaa ja totuuden sisältö on siis Jeesus Kristus ja tässä totuudessa tulee jokaisen todellisen uskovan elää ja vaeltaa ja juurtua Häneen. Ja meidän tulee tehdä työtä totuuden hyväksi näiden kirjeessä mainittujen henkilöiden tavoin, niin että evankeliumi saisi ilman mitään esteitä rauhassa levitä eteenpäin kaikkeen maailmaan ja kaikille luoduille.

Siihen aikaan oli hyvin tavallista, että noudatettiin Herramme antamaa lähetyskäskyä ja siksi liikkui runsaasti lähetysaarnajia ja Gaius oli heitä kohtaan hyvin vieraanvarainen. Hänen vieraanvaraisuuteen kuului majoituksen ja ylläpidon ohella heidän varustaminen vielä matkalle. Vieraanvaraisuutta ei saanut osoittaa harhaopettajille. Oikeiden lähettien tukeminen oli tärkeää, sillä he eivät ottaneet taloudellista apua pakanoilta, joille he julistivat Jumalan valtakunnan evankeliumia. Ja tämä oli yhtäläillä osallistumista lähetystyöhön kuin pakanoille julistaminenkin.

”Minä kirjoitin seurakunnalle; mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan. Sentähden minä, jos tulen, muistutan hänen teoistansa, mitä hän tekee, kun pahoilla sanoilla meistä juoruaa; ja vielä siihenkään tyytymättä, hän ei itse ota veljiä vastaan, vaan estää niitäkin, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta. Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka hyvin tekee, se on Jumalasta; joka pahoin tekee, se ei ole Jumalaa nähnyt.” 1:9-11

Seurakunnassa oli hyvin vaikea ja tuskallinen tilanne Rooman vainojen keskellä, sillä siellä oli johtajana itsevaltiias Diotrefes. Hän oli seurakunnan ensimmäisiä sijoja rakastava ja mahtaili nyt johtajana ja käytti valtaansa väärin, ja siksi hänen ei olisi koskaan pitänyt saada tätä tehtävää.

Silloin kun seurakunnan johtaja on itse harhassa, niin silloin on suuri vaara, että koko lauma voi joutua hakoteille. Siksi apostoli Johannes ei arkaile varoittaa avoimesti seurakuntaa tästä suuresta vaarasta. Seurakunnan vanhimpana Gaiuksen ei tule kunnioittaa virka-asemaa, vaan totuutta. Tämä itsevaltiias halusi vain seurakunnan olevan hänen ympärillään ja torjui kaiken ulkopuolisen vaikutuksen ja silloin pienessä uskovien joukossa tuli esiin tämä kauhea vallanhimo. Seurakunnan johtaja seurasi toiminnassaan ja asenteellaan pahaa, ei hyvää.

Apostoli ohitti tällä kirjeellä rohkeasti itsevaltiaan johtajan ja vetosi seurakunnan jäseniin Gaiukseen. Itsevaltiaan johtajan kannalta se oli kapinan lietsomista ja hänen asemansa syrjäyttämistä. Tämä oli ainut tapa toimia ja vaikuttaa, sillä itsevaltiias oli estänyt tarkoituksella apostolin kirjeen lukemisen seurakunnassa ja silloin se olisi vaarantanut hänen arvovaltansa uskovien silmissä. Itsevaltiias ei siis tunnustanut arvovaltaisen apostoli Johanneksen asemaa, vaan levitti hänestä jopa perättömiä kulkupuheita eli juoruja.

Säilyttääkseen asemansa johtajana Diotrefes esti myös muita lähetystyöntekijöitä vierailemasta seurakunnassa. Hän jopa halusi erottaa seurakunnasta sellaiset, jotka avasivat kotinsa läheteille. Siksi Gaiuksen tulee nyt seurata hyvää eikä pahaa, mikä ei ole sidottu johtajuuteen - Joka hyvää tekee, on Jumalasta.

Tällä kirjeellä on myös profeetallisen sanan ulottuvuus ja ennustus tulevan porttokirkon yksinvaltiudesta ja sen vallan käytöstä. Jos seurakunnassa olisi otettu vakavammin tämä apostolin kirje, niin silloin ei olisi niin helposti päässyt syntymään yksinvaltaista piispuutta ja paaviutta. Apostoli Johanneksen kuoleman jälkeen seurakunta avioitui Rooman kanssa ja uskovien vainot loppuivat ja Roomaan tuli kristinusko erääksi Rooman vallan välineeksi. Silloin olisi sanontana jo 300 - luvulla: "Joka piispaa kunnioittaa, häntä Jumala kunnioittaa. Joka piispalta salassa jotakin tekee, hän palvelee perkelettä. Kuulkaa piispaa, että Jumalakin kuulisi teitä". Näin valitettavasti on käynyt ja kirkko joka esiintyy seurakuntana, jota se ei ole, piispasta tuli yksinvaltias seurakunnassaan.

Apostolilla olisi paljon muutakin kirjoitettavaa Gaiukselle, mutta hän aikoo pian käydä hänen luonaan ja keskustella silloin suullisesti. Kirjeen lopussa on terveiset ystävilta ja ystäville, kullekin erikseen eli nimeltä mainiten. Kirje päättyy rauhan toivotukseen ristiriitojen ja vainojen keskellä - Rauha sinulle!

"Minulla olisi paljon kirjoittamista sinulle, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle musteella ja kynällä, sillä minä toivon pian näkeväni sinut, ja silloin saamme suullisesti puhella. Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdys ystäville, kullekin erikseen. *Amen*

KÄÄNNÖSKORJAUKSIA

Kallistus - korjattu teksti
~ käännösajatus

1:6 ~ sillä tavalla kuin Jumalan arvo vaatii

1:8 ~ tullaksemme totuuden apumiehiksi / tullaksemme apumiehiksi totuuden palveluksessa.

1:15 Kirje tulisi päättää totuuden sinetillä - *Amen*

APOSTOLI JOHANNEKSEN 3. KIRJE; luku 1

Tervehdys; 1-2

Gaius saa hyvän todistuksen; 1:3-8

Yksinvaltias Diotrefes; 1:9-10

Demetrius saa hyvän todistuksen; 1:11-12
Loppusanat ja tervehdykset; 1:13-15

Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, on oleva meidän kanssamme, totuudessa ja rakkaudessa!

Tervehdys; 1:1-2

"Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan. Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sielusikin menestyy." 1:1-2

"Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan." 1:1
Kirjeen kirjoittaja on arvovaltainen vanhin, apostoli Johannes ja se on kirjoitettu seurakunnan keskeisessä luottamustehtävässä olevalle Gaiukselle, jota apostoli rakastaa. On mahdollista, että Gaius oli läheinen uskon veli siksi, että apostoli oli johdattanut hänet uskoon tai mahdollisesti hänen alttius ja luottamus Herran työssä ja siksi hän mainitsee häntä kolme kertaa rakastavansa.

Siihen aikaan oli hyvin tavallinen miehen nimi Gaius ja joita mainitaan Uudessa Testamentissa kolme, nimittäin Gaius Makedoniasta, (Apt.19;29), Gaius Korintosta (Room.16:23; 1.Kor.1:14) ja Gaius Derbestä ja tämä viimeksi mainittu on kaikkein todennäköisin vaihtoehto.

Jo Vanhassa Testamentissa oli Jumalan valintaperusteena rakkaus, kun Hän valitsi Israelin omaisuuskansakseen. Samoin on meidänkin kohdalla, kun Jumalan armo ja rakkaus kohtasi meidät ja annoimme koko elämämme Herran Jeesuksen käsiin. Jumalan rakkautta ei ole totuuden ulkopuolella ja siksi meidän on juurruttava ja kasvettava totuuteen eli Herraan Jeesukseen, mitä Hän on sanonut pyhässä Sanassaan.

"Kun meteli oli asettunut, kutsui Paavali opetuslapset luoksensa; ja rohkaistuaan heitä hän jätti heidät hyvästi ja lähti matkustamaan Makedoniaan.

Ja kuljettuaan niiden paikkakuntien läpi ja puhuttuaan siellä monta kehoituksen sanaa hän tuli Kreikkaan. Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Ja kun juutalaiset olivat tehneet häntä vastaan salahankkeen hänen aikoessaan lähteä meritse Syyriaan, päätti hän tehdä paluumatkansa Makedonian kautta.

Ja häntä seurasivat berealainen Soopater, Pyrruksen poika, ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikus ja Trofimus.

Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaassa; mutta me purjehdimme happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippistä ja tulimme viidentenä päivänä heidän luoksensa Trooaaseen ja viivymme siellä seitsemän päivää." Apt.20:1-6

"Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sielusikin menestyy." 1:2

Jumalalle jokainen Herran oma on arvokas ja kallis ja siksi apostoli alkaa uskovasta, rakkaani. Jumala tunnustaa omat lapsensa ja toiseksi Hänellä on jokaista lastaansa kohtaan hyvä tahto, joka ilmenee tässä tekstissä kiistattomasti. Jumala ei ole ulkokultainen, joka sanoo jotakin, eikä sitä todella tarkoita. Me ihmiset sen sijaan voimme sanoa

esimerkiksi, hyvää joulua ja hyvää päivää, tarkoittamatta sillä sen kummempaa.

Jumala tahtoo meidän menestyvän kaikella tavalla ja Raamatussa menestys on hyvin laaja käsite, ja se voidaan jakaa väärään ja vanhurskaan menestykseen. Hengellisessä mielessä menestystä on se, että kasvamme ja juurumme totuuteen ja ymmärryksemme kasvaa armossa ja totuudessa ja Herramme tuntemisessa.

Toiseksi terveys on erittäin tärkeä kysymys ja aina ajankohtainen uskovallekin. Herramme Jeesus Kristus uhrasi koko palvelustehtävästään noin 2/3 sairaille ja kärsiville, eikä se ole mikään sivuseikka, niin kuin jotkut julistajat virheellisesti opettavat. Vain Jumalan armon Sana voi puhdistaa sielun totuuden kuuliaisuuteen. Ja sen kautta voi sielukin tervehtyä ja menestyä kaikessa, sillä hengellisestä harjoituksesta on hyötyä kaikkeen. Vanhurskaan menestyminen on Jumalan laupeutta ja hän palvelee kuuliaisena rakkaudessaan Herraansa kohtaan, eikä unhoita köyhiä lähimmäisiään ympärillä. Hänen elämässään on pääpainoa laupeudella ja armahtavaisuudella, eikä vain omalla menestymisellä.

Tätä Raamatun tekstiä tulisi käyttää silloin, kun vanhemmat tuovat lapsiansa ensimmäisen kerran seurakuntaan siunattaviksi ja se sopii mielestäni niin pienille kuin suuremmillekin lapsille.

"Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sielusiikin menestyy." 1:2

"Ja he toivat Hänen tykönsä lapsia, että Hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

Mutta kun Jeesus sen näki, närkästyi Hän ja sanoi heille: "Sallikaa lasten tulla Minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.

Totisesti Minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle."

Ja Hän otti heitä syliinsä, laski kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä." Mark.10:10-13

Gaius saa hyvän todistuksen; 1:3-8

"Minua ilahutti suuresti, kun veljet tulivat ja antoivat todistuksen sinun totuudestasi, niinkuin sinä totuudessa vaellatkin.

Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.

Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraittenkin hyväksi.

He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen sinun rakkaudestasi; ja sinä teet hyvin, kun autat heitä eteenpäin heidän matkallaan, niinkuin Jumalan edessä arvollista on.

Sillä Hänen Nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään.

Me olemme siis velvolliset ottamaan semmoisia vastaan, auttaaksemme yhdessä totuutta eteenpäin." 1:3-8

"Minua ilahutti suuresti, kun veljet tulivat ja antoivat todistuksen sinun totuudestasi, niinkuin sinä totuudessa vaellatkin." 1:3

Totuutesi - se totuus, joka sinussa asuu ja jonka mukaan elät ja vaellat. Gaiuksen hengellisen elämän luonteenomaisia piirteitä olivat totuus ja

rakkaus, joka on tämän kirjeen pääaiheita ja hän noudatti totuutta rakkaudessa.

Apostoli antaa tunnustuksen ja todistuksen Gaiuksesta, ja jotka monet olivat antaneet hänestä.

Nämä olivat kiertäviä evankeliumin julistajia, jotka olivat olleet yhteistyössä apostolin kanssa. Rakkaus iloitsee yhdessä totuuden kanssa.

”Ja Hän antoi muutamia apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme Häneen, joka on Pää, Kristus, josta koko ruumis, yhteen liitettynä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen Voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on.” Ef.4:11-16

”Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.” 1:4

Jumala haluaa meiltä totuutta salatuimpaan saakka. Totuudessa vaeltaminen on enemmän kuin vain jossakin asiassa totuudellisina olemista. Se merkitsee koko elämän suuntaamista totuuden mukaisesti ja silloin elämän ja opin välille ei synny ristiriitoja.

Apostolin suurin ilon aihe olivat tällaiset uutiset. Tässä kirjeessä mainittu toinen mies sen sijaan tuotti apostolille suurta tuskaa, kun hän tiesi apostolina, että hän oli matkalla kohti kadotusta, ellei hän tee nopeasti totaalista mielenmuutosta eli parannusta pahuudesta ja vallan himostaan.

”Minua on suuresti ilahuttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka totuudessa vaeltavat sen käskyn mukaan, jonka me olemme saaneet Isältä.” 2.Joh.1:4

”Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraittenkin hyväksi.” 1:5

Apostoli tuo esille kiertävät julistajat, jotka saarnasivat Elämän Sanaa, Herraa Jeesusta Kristusta, ainoaa totista Israelin Jumalaa. Uskovien rakkauden velvollisuus on ottaa heidät lämpimästi ja vieraanvaraisesti vastaan. Itsevaltiat Diotrefes ei ottanut heitä, uskon veljiä vastaan, mutta se ei estänyt Gaiusta olemasta vieraanvarainen. Apostoli piti Gaiuksen osoittamaa vieraanvaraisuutta hänen uskollisuutensa ja rakkauden ilmaisuna.

Uudessa Testamentissa on runsaasti kehotuksia vieraanvaraisuuteen ja sitä noudattamalla voi saada pitää vierainaan enkeleitä ja jopa Herran Jeesuksen.

”Joka ottaa tykönsä teidät, se ottaa tykönsä Minut; ja joka ottaa Minut tykönsä, ottaa tykönsä Hänet, joka on Minut lähettänyt.

Joka profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan; ja joka vanhurskaan ottaa tykönsä vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.

Ja kuka hyvänsä antaa yhdelle näistä pienistä maljallisen kylmää vettä,

hänen juodaksensa, opetuslapsen nimen tähden, totisesti Minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille." Matt.10:40-42

"Pitäkää pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta." Room.12:13

"Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan." Hebr.13:2

"He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen sinun rakkaudestasi; ja sinä teet hyvin, kun autat heitä eteenpäin heidän matkallaan, niinkuin Jumalan edessä arvollista on." 1:6

~ sillä tavalla kuin Jumalan arvo vaatii

Gaiuksessa ilmenivät sekä totuus että rakkaus ja veljet olivat nähneet molemmat piirteet. Alkuseurakunnan uskovat kantoivat myös taloudellista huolta lähetystehtävästä ja Gaius oli antautunut koko sydämisesti palvelemaan Herraa.

Apostoli oli ehkä ollut huolissaan siitä, että Diotrefes oli ehkä onnistunut Gaiuksen sulkemaan ovensa Herran palvelijoilta. Siksi hän kehottaa häntä jatkamaan samaan tapaan. Heidät tulee ottaa vastaan ja varustaa jälleen matkalle antaen taloudellista tukea.

"Varusta huolellisesti matkalle Zeenas, lainoppinut, ja Apollos, ettei heiltä mitään puuttuisi.

Oppikoot meikäläisetkin, tarpeen vaatiessa, harjoittamaan hyviä tekoja, etteivät jäisi hedelmättömiksi." Tiit.3:13-14

"Sillä Hänen Nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään." 1:7

Kun Herra lähettää johonkin matkalle saarnaamaan evankeliumia, niin Hän kyllä varmasti pitää huolen palvelijoistaan, sillä työmies on ruokansa ansainnut. Ja Hän käyttää tässä välikappaleinaan ensisijaisesti uskovia, joilla on sydämen alttius palvella Herraa myös varoillaan. Ja nämä Herran palvelijat olivat toimineet erityisesti pakanoiden keskuudessa, eivätkä he ottaneet näiltä mitään maksua, vaan saarnasivat Jumalan valtakunnan evankeliumia lahjana ja rahatta, ilman hintaa. Lahjaksi olette saaneet ja lahjaksi antakaa!

"Ja missä kuljette, saarnatkaa ja sanokaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle'.

Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.

Älkää varustako itsellenne kultaa, älkää hopeata, älkääkä vaskea vyöhönne, älkää laukkuja matkalle, älkää kahta ihokasta, älkää kenkiä, älkääkä sauvaa; sillä työmies on ruokansa ansainnut.

Ja mihin kaupunkiin tai kylään te tulettekin, tiedustelkaa, kuka siellä on arvollinen, ja jääkää hänen luokseen, kunnes sieltä lähdette.

Ja tullessanne taloon tervehtikää sitä. Ja jos talo on arvollinen, tulkoon sille teidän rauhanne; mutta jos se ei ole arvollinen, palatkoon teidän rauhanne teille takaisin.

Ja missä teitä ei oteta vastaan eikä teidän sanojanne kuulla, lähtekää pois siitä talosta tai siitä kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne." Matt.10:7-14

"Me olemme siis velvolliset ottamaan semmoisia vastaan, auttaaksemme yhdessä totuutta eteenpäin." 1:8

~ tullaksemme totuuden apumiehiksi / tullaksemme apumiehiksi totuuden palveluksessa. Käännösajatus tässä tekstissä on, tukemalla niitä, jotka lähtivät julistamaan rakkauden totuutta, uskovista tuli heidän työtovereitaan.

Koska lähetystyöntekijät kieltäytyivät ottamasta näiltä pakanoilta palkkaa, niin toisten täytyi tuntea rakkauden vastuunsa.

Ottaa vastaan ei merkitse ainoastaan vastaanottamista, vaan toivottaa tervetulleiksi yhteistyöhön.

Yksinvaltiias Diotrefes; 1:9-10

”Minä kirjoitin seurakunnalle; mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan. Sentähden minä, jos tulen, muistutan hänen teoistansa, mitä hän tekee, kun pahoilla sanoilla meistä juoruaa; ja vielä siihenkään tyytymättä, hän ei itse ota veljiä vastaan, vaan estää niitäkin, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta.” 1:9-10

”Minä kirjoitin seurakunnalle; mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan.” 1:9
 ”Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan.” 1:1
 Näistä kahdesta Raamatun paikasta voidaan sanoa, että ensimmäisen kirjeen apostoli kirjoitti seurakunnalle, mutta seurakunnan itsevaltiias Diotrefes syyllistyi myös majesteettirikokseen ja hävitti apostolin kirjeen, ja siksi hän oli pakotettu lähettämään kirje kahteen kertaan ja omistamaan se nyt Gaiukselle. Apostoli ohitti tällä kirjeellä rohkeasti itsevaltiaan johtajan ja vetosi seurakunnan jäseneseen Gaiukseen. Paimenet eivät hallitse ihmisiä, vaan asioita; Herralle Jeesukselle kuuluu hallita uskovien sydämessä. Jos paimenet alkavat hallitsemaan ihmisiä, niin kohta seurakunta alkaa muistuttamaan lahtaamolta.

Itsevaltiaan johtajan kannalta se oli kapinan lietsomista ja hänen asemansa syrjäyttämistä. Tämä oli ainut tapa toimia ja vaikuttaa, sillä itsevaltiias oli estänyt tarkoituksella apostolin kirjeen lukemisen seurakunnassa ja silloin se olisi vaarantanut hänen arvovaltansa uskovien silmissä. Itsevaltiias ei siis tunnustanut arvovaltaisen apostoli Johanneksen asemaa, vaan levitti hänestä jopa perättömiä kulkupuheita eli juoruja.

Säilyttääkseen asemansa johtajana Diotrefes esti myös muita lähetystyöntekijöitä vierailemasta seurakunnassa. Hän jopa halusi erottaa seurakunnasta sellaiset, jotka avasivat kotinsa läheteille. Siksi Gaiuksen tulee nyt seurata hyvää eikä pahaa, mikä ei ole sidottu johtajuuteen - Joka hyvää tekee, on Jumalasta.

”Sentähden minä, jos tulen, muistutan hänen teoistansa, mitä hän tekee, kun pahoilla sanoilla meistä juoruaa; ja vielä siihenkään tyytymättä, hän ei itse ota veljiä vastaan, vaan estää niitäkin, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta.” 1:10

Seurakunnassa oli hyvin vaikea ja tuskallinen tilanne Rooman vainojen keskellä, ja sen lisäksi siellä oli johtajana itsevaltiias Diotrefes. Hän oli seurakunnan ensimmäisiä sijoja rakastava ja mahtaili nyt johtajana ja käytti valtaansa väärin, ja siksi hänen ei olisi koskaan pitänyt saada tätä tehtävää.

Silloin kun seurakunnan johtaja on itse harhassa, niin on olemassa suuri vaara, että koko lauma voi joutua hakoteille. Siksi apostoli Johannes ei

arkaile varoittaa avoimesti seurakuntaa tästä suuresta vaarasta. Seurakunnan vanhimpana Gaiuksen ei tule kunnioittaa ensisijaisesti virka-asemaa, vaan totuutta. Tämä itsevaltiias halusi vain seurakunnan olevan hänen ympärillään ja torjui kaiken ulkopuolisen vaikutuksen ja silloin pienessä uskovien joukossa tuli esiin tämä kauhea vallanhimo. Seurakunnan johtaja seurasi toiminnassaan ja asenteellaan pahaa, ei hyvää, eikä totuutta.

Paholainen oli siis hyökännyt seurakuntaa vastaa hyvin voimakkaasti sekä ulkopäin Rooman vainojen muodossa ja nyt sisältäpäin pyrkien hävittämään koko seurakunnan maan päältä ja ainakin tekemään se toimintakyvyttömäksi. Tällä kirjeellä on myös profeetallisen Sanan ulottuvuus ja ennustus tulevan porttokirkon yksinvaltiudesta ja sen vallan käytöstä. Jos seurakunnassa olisi otettu vakavammin tämä apostolin kirje, niin silloin ei olisi niin helposti päässyt syntymään yksinvaltaista piispuutta ja paaviutta.

Apostoli Johanneksen kuoleman jälkeen seurakunta avioitui Rooman kanssa ja uskovien vainot loppuivat ja Roomaan tuli kristinusko erääksi Rooman vallan välineeksi. Silloin oli sanontana: "Joka piispaa kunnioittaa, häntä Jumala kunnioittaa. Joka piispalta salassa jotakin tekee, hän palvelee perkelettä. Kuulkaa piispaa, että Jumalakin kuulisi teitä". Näin valitettavasti on käynyt ja kirkko joka esiintyy seurakuntana, jota se ei ole, piispasta tuli yksinvaltiias seurakunnassaan eli kirkossaan.

Ei ota veljiä vastaan - osoittaa, ettei kysymyksessä ollut vain muutamasta yksittäistapauksesta, vaan yleisestä käytännöstä. Diotrefekseen liittyvä ongelma ei ollut varsinaisesti mikään harhaoppi, vaan henkilökohtainen kunnian- ja vallanhimo. Meidän ei siis tule kunnioittaa mitään asemaa, vaikka se olisi kuinka korkea tahansa, vaan ensisijassa totuutta, joka on itse Jeesus Kristus ja seurata totuutta, eikä pahaa. "Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä." Matt.23:13

Demetrius saa hyvän todistuksen; 1:11-12

"Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka hyvin tekee, se on Jumalasta; joka pahoin tekee, se ei ole Jumalaa nähnyt. Demetrius on kaikilta, jopa itse Totuudeltakin, saanut hyvän todistuksen; ja mekin todistamme hänestä samaa, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi." 1:11-12

"Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka hyvin tekee, se on Jumalasta; joka pahoin tekee, se ei ole Jumalaa nähnyt." 1:11
Vaikka tämä tunnustus koskee henkilökohtaisesti Demetriusta, niin se koskee myös koko Jumalan seurakuntaa yleisesti. Hyvää esimerkkiä tulee noudattaa, sillä se osoittaa ihmisen olevan Jumalasta. Pahaa tekevä osoittaa, ettei hän ole lainkaan nähnyt Jumalaa. Kukaan ei ole koskaan nähnyt Jumalaa sanan varsinaisessa merkityksessä, mutta ainokainen Poika, joka on Hänet ilmoittanut, joten Hänet on mahdollista nähdä uskon silmälaseilla Hänen Sanastaan.

"Karta pahaa ja tee hyvää, niin sinä pysyt iankaikkisesti. Sillä Herra rakastaa oikeutta eikä hylkää hurskaitansa; heidät varjellaan iankaikkisesti, mutta jumalattomain siemen hävitetään. Vanhurskaat perivät maan ja asuvat siinä iankaikkisesti. Vanhurskaan suu lausuu viisautta, ja hänen kielensä puhuu oikeuden sanoja.

Hänen Jumalansa laki on hänen sydämessään, hänen askeleensa eivät horju. Jumalaton väijyy vanhurskasta ja etsii häntä tappaaksensa. Mutta Herra ei jätä häntä hänen käsiinsä eikä tuomitse häntä syylliseksi, kun hänen asiansa on oikeudessa.

Odotaa Herraa ja ota vaari Hänen tiestänsä, niin Hän korottaa sinut, ja sinä perit maan ja näet, kuinka jumalattomat hävitetään." Ps.37:27-34

"Demetrius on kaikilta, jopa itse Totuudeltakin, saanut hyvän todistuksen; ja mekin todistamme hänestä samaa, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi." 1:12

Demetrius oli eräs heistä, jotka olivat kiertäviä evankeliumin työntekijöitä ja monet uskovat, että juuri hän toi tämän apostoli Johanneksen kirjeen Gaiukselle seurakuntaan. Joka tapauksessa on, ettei hän asunut samassa kaupungissa kuin Gaius. Silloinhan hänelle olisi ollut turha antaa tätä todistusta.

Tämä Demetrius ei ole todennäköisesti sama, joka Efesossa valmisti epäjumalan kaluja epäjumalan temppeleihin, joka mainitaan Apostolien teoissa.

"Tähän aikaan syntyi sängen suuri melu siitä tiestä. Sillä eräs hopeaseppä, nimeltä Demetrius, joka valmisti hopeaisia Artemiin temppeleitä, hankki sillä ammattilaisille melkoisia tuloja." Apt.19:23-24

Loppusanat ja tervehdykset; 1:13-15

"Minulla olisi paljon kirjoittamista sinulle, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle musteella ja kynällä, sillä minä toivon pian näkeväni sinut, ja silloin saamme suullisesti puhella.

Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdys ystäville, kullekin erikseen. Amen" 1:13-15

Minulla olisi paljon kirjoittamista sinulle, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle musteella ja kynällä, sillä minä toivon pian näkeväni sinut, ja silloin saamme suullisesti puhella." 1:13-14

Apostoli ei pitänyt viisaana kirjoittaa kaikesta, mitä hänen sydämellään oli, vaan hän oli varannut siihen Ilmestyskirjan, jossa on myös sanoma tälle Efeson seurakunnalle.

Toisessa kirjeessään hän mainitsi paperin ja musteen ja tässä hän puhuu kynästä ja parista eli kirjoitusneuvoista.

Apostoli uskoo vielä pääsevänsä matkustamaan pian ja kaikesta päätellen Diotrefeksen käytös oli jouduttanut apostolin vierailua seurakunnassa.

"Minulla olisi paljon kirjoittamista teille, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella; vaan toivon pääseväni teidän tyköne ja saavani puhutella teitä suullisesti, että meidän ilomme olisi täydellinen."

2.Joh.1:12

"Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdys ystäville, kullekin erikseen." 1:15

Diotrefes ei voinut myrkyttää koko seurakuntaa, vaan siellä oli edelleen apostolin uskonystäviä ja vanhurskaita pyhiä.

Apostolilla olisi paljon muutakin kirjoitettavaa Gaiukselle, mutta hän aikoo pian käydä hänen luonaan ja keskustella silloin suullisesti.

Kirjeen lopussa on terveiset ystäviltä ja ystäville, kullekin erikseen eli nimeltä mainiten.

Shalom! Juutalaisen tavan mukaan rauhan tervehdystä käyttivät myös uskoon tulleet pakanat.

Kirje päättyy rauhan toivotukseen ristiriitojen ja vainojen keskellä -
Rauha sinulle!

Kirje tulisi päättää totuuden sinetillä - *Amen*

"Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä.

Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Jeesusta Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheilla vilpittömien sydämet.

Onhan teidän kuuliaisuutenne tullut kaikkien tietoon; sentähden minä iloitsen teistä, mutta minä tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään, mutta taitamattomia pahaan.

Ja rauhan Jumala on pian musertava saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. *Amen*" Room.16:17-20
Biblia

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa!

Menestyksestä jotakin

Vanha Testamentti opettaa Aabrahamin uskon, joka lyhyesti tarkoittaa kuuliaisuutta Herran äänelle. Herran opetuslapsi on se, joka laittaa saamansa opetuksen käytäntöön ja tottelee kirjoitettua Sanaa. Herra Jumala koetteli Aabrahamia ja hän kesti uskon koetuksen ja uskon kautta koetukselle uhrasi ainokaisen poikansa Iisakin ja siksi Herra Jumala antoi hänelle valtavan lupauksen, jossa me pakanat saamme olla Jumalan armosta, jos olemme kuuliaiset ja tottelemme Herraa.

"Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sentähden että tämän teit etkä kieltänyt Minulta ainokaista poikaasi, Minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit. Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, sentähden että olit Minun äänelleni kuuliainen." 1.Moos.22:16-18
 "Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä." Joh.3:36

"Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa. Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi täältä mitään viedä; mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin. Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla. Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista, ja tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta." 1.Tim.6:6-11

Menestys on laaja käsite Raamatussa ja siksi rajaan sen oikeaan ja väärään menestykseen.

Väärä menestys on ilman Jumalaa ja sillä ei ole mitään iankaikkista arvoa. Ihminen itse hankkii rikkauksiaan ja aarteitaan petollisin kielin, mikä milläkin tavalla. Joillekin Jumala antaa osansa tässä ajallisessa elämässä ja he menestyvät, kuten Psalmin kirjoittaja kuningas Daavid kuvaa mojavasti. "Minä näin jumalattoman rehevöityneenä, kuin puu juurineen paikoilleen", mutta sitten kumminkin yhtäkkiä tulee hänenkin loppunsa ja se on kauhistuttava.

Jumalattomat ihmiset saavat siis osansa tässä ajassa ja Jumala antaa heille menestyksen, jota ei meidän tule kadehtia. Samoin kaikki muutkin väärät, kuten väärät menestysteologit kuuluvat tähän joukkoon. Ps.73 Diktaattori Hitlerillä oli aikoinaan menestys ja terrori yhdessä lyömätön ase, jolle kukaan ei näyttänyt pystyvän mitään ja kaikki tietävät historiasta mikä hänen loppunsa oli.

Kuningas Salomo rukoili Herralta kuuliaista ja ymmärtäväistä sydäntä ja Herra antoi sen ja lisäksi Hän siunasi kaikella muullakin rikkaudella, niinkuin Sananlaskutkin sanovat viisauden rikkaudesta, rikkaus on sen oikeassa kädessä ja pitkä ikä ja ymmärrys korottaa isojen pariin. Mutta Jumalan rikkauden siunaus käsitti myös iankaikkisen osuuden ja se oli sidottu kuuliaisuuteen Herran äänelle, kuten pelastususkokin.

"Jos sinä olet kuuliainen kaikessa, mitä Minä käsken sinun tehdä, ja vaellat Minun tietäni ja teet sitä, mikä on oikein Minun silmissäni, ja noudatat minun säädöksiäni ja käskyjäni, niinkuin Minun palvelijani Daavid teki, niin Minä olen sinun kanssasi ja rakennan sinulle pysyvaisen huoneen, niinkuin Minä Daavidille rakensin, ja annan Israelin sinulle."
1.Kun.11:38

Lopuksi totean apostolien kärsimykset, joissa mainitaan Raamatussa mm. puutteenalaisuus ja samoin vanhan liiton Elia, joka eli leivällä ja lihalla ja joi Keritin purosta vettä, sekä Johannes Kastaja, jonka ravintona oli heinäsirkat ja metsähunaja. Herra Jeesus on sanonut, että tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikille kansoille todistukseksi ja sitten tulee loppu. Jotta tämä suuri lähetystehtävä saatetaan loppuun ennen Herramme pikaista paluuta, niin se edellyttää myös varoja. Jumala ei ole konkurssin Jumala, vaan tahtoo jokaisen lapsensa menestyvän. Jumala ei ole lastensa rikkautta vastaan, vaan ahneutta. Ihmisen sydämessä kulkee tämä raja, kuka hallitsee. Jumala kouluttaa tälläkin hetkellä monia lapsiaan myös taloudellisilla alueilla ja joka on vähässä uskollinen, niin Hän voi asettaa paljon haltijaksi ja uskoa jopa yliluonnollisesti varoja, joilla hän saa palvella Herra.

Jumalan valtakunnan evankeliumin saarnaaminen kaikille kansoille ei tule kaatumaan varojen puutteeseen, vaan Herra toteuttaa Sanansa nopeasti ja rutosti.

Vanhassa Testamentissa oli kuuliaisuuden siunaus ja tottelemattomuuden kirous, josta Kristus on meidät lunastanut ja Hänessä on Jumala varannut meille jokaiselle valtavan rikkauden ja aarteiden, joka ei koskaan katoa ja tätä aarretta Hän tarjoaa tänäänkin jokaiselle, joka vain tahtoo sen vastaanottaa lahjana, sulasta armosta.

Jobin kirja opettaa sen, kun vihollinen on varastanut, niin Jumala palauttaa ja siunaa kaksinkertaisesti. Jumala antaa menestyksen armosta Herran kunniaksi.

Vanhurskaan menestyminen on Jumalan laupeutta ja hän palvelee kuuliaisena rakkaudessaan Herraansa kohtaan, eikä unhoita köyhiä lähimmäisiään ympärillä. Hänen elämässään on pääpainoa laupeudella ja armahtavaisuudella, eikä vain omalla menestymisellä.

"Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoansa epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksemme, kehoita heitä, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastansa jakelevat, kooten itsellensä aarteiden, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän.

Oi Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja vältä tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhiä ja tyhjiä puheita ja vastaväitteitä, johon tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairautuneet.

Armo olkoon teidän kanssanne! Amen" 1.Tim.6:17-21

Kuuliaisuuden tiellä on iankaikkinen Jumalan siunaus!

Raha ei ole iankaikkista, mutta Rakkaus ei koskaan katoa! Amen